

się, sąd obowiązany jest odroczyć termin wydania przedmiotu najmu. Odroczenie nastąpi na okres, potrzebny do amortyzacji tych inwestycji, nie dłużej jednak niż do dnia 31 marca 1939 r. Najemca traci prawo do odroczenia, jeżeli wynajmujący zapłaci mu ustaloną przez sąd wartość niezamortyzowanych inwestycji.

(3) Odroczenie terminu wydania przedmiotu najmu może być udzielone przez sąd tylko jeden raz.

(4) Jeżeli eksmisję już orzeczono, rozstrzygnięcie wniosku o odroczenie terminu wydania przedmiotu najmu należy do postępowania egzekucyjnego, choćby egzekucja nie została jeszcze wszczęta. W celu rozpoznania wniosku sąd wyznaczy rozprawę. Na postanowienie sądu służy zażalenie.

(5) Przed rozstrzygnięciem wniosku sąd winien skłaniać strony do zawarcia umowy najmu, jeżeli przyczynę eksmisji stanowi brak zgody co do wysokości czynszu.

(6) Aż do upływu terminu, na który odroczone wydanie przedmiotu najmu, — w braku umowy co do wysokości czynszu — pobierany będzie przez wynajmującego czynsz w wysokości obowiązującej strony w chwili wyjęcia lokalu spod ochrony.

Art. 3. W okresie do dnia 31 marca 1939 r. wypowiedzenie najmu lokali handlowych i przemysłowych, których najem trwał nie krócej niż lat pięć, może nastąpić przez wynajmującego jedynie na sześć miesięcy naprzód na koniec kwartału kalendarzowego.

Art. 4. (1) Przepisów dekretu niniejszego nie stosuje się, jeżeli wynajmujący odstąpił od umowy najmu z przyczyn, przewidzianych w art. 382 i 388 kodeksu zobowiązań, bądź jeżeli opróżnienie lokalu potrzebne jest wynajmującemu dla wzniesienia nowej budowli.

(2) Najemca traci prawo do korzystania z udzielonego mu odroczenia terminu wydania przedmiotu najmu, jeżeli po udzieleniu odroczenia nastąpią wymienione w ust. (1) okoliczności, wyłączające stosowanie przepisów dekretu niniejszego.

Art. 5. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

526.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 29 września 1936 r.

o ograniczeniu praw emerytalnych notariuszów i pisarzy hipotecznych.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i art. 1 pkt a) ustawy z dnia 2 lipca 1936 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 363) postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Notariusz, mający prawo do uposażenia emerytalnego z funduszków państwowych, pobiera połowę tego uposażenia przez sześć miesięcy, następujących po tym miesiącu, w którym został mianowany. W dalszych miesiącach notariusz nie pobiera uposażenia emerytalnego, jeżeli czysty dochód z notariatu przewyższa 12.000 złotych rocznie; jeżeli notariusz nie osiągnął tej sumy czystego dochodu, pobiera uposażenie emerytalne, którego wysokość jednak łącznie z czystym dochodem nie może przewyższać 12.000 złotych rocznie. Podstawą do obliczenia uposażenia, należnego do końca roku kalendarzowego, w którym upłynął okres sześciu miesięcy, oznaczony w zdaniu pierwszym, jest czysty dochód z tego okresu, przeliczony w stosunku rocznym; podstawą do obliczenia uposażenia w następnym roku kalendarzowym jest czysty dochód, osiągnięty w roku poprzedzającym, przeliczony w stosunku rocznym; podstawą do obliczenia uposażenia w każdym dalszym roku jest czysty dochód z roku poprzedzającego.

(2) Notariusze, mianowani przed dniem wejścia w życie dekretu niniejszego, pobierają uposażenie emerytalne do końca 1936 r. w wysokości dotychczasowej.

Art. 2. (1) Pisarz hipoteczny, mający prawo do uposażenia emerytalnego z funduszków państwowych, nie pobiera tego uposażenia, jeżeli czysty dochód osiągnięty przez niego lub przez jego poprzednika na stanowisku pisarza hipotecznego w poprzedzającym roku kalendarzowym przewyższa 12.000 złotych rocznie; jeżeli dochód ten jest niższy, pisarz hipoteczny pobiera uposażenie emerytalne, którego wysokość jednak łącznie z czystym dochodem nie może przewyższać 12.000 złotych rocznie. W razie powiększenia liczby stanowisk pisarzy hipotecznych przy istniejącym wydziale hipotecznym podstawą do obliczenia uposażenia emerytalnego, należnego pisarzom przy tym wydziale do końca roku, w którym nastąpiło powiększenie liczby stanowisk, i na rok następny jest czysty dochód, osiągnięty w poprzedzającym roku kalendarzowym przez wszystkich pisarzy hipotecznych przy tym wydziale, podzielony przez nowo ustaloną liczbę stanowisk.

(2) Pisarz hipoteczny, mianowany na stanowisko przy nowo utworzonym wydziale hipotecznym, pobiera uposażenie emerytalne według zasad, określonych w art. 1 ust. (1).

Art. 3. Czysty dochód notariusza lub pisarza hipotecznego stanowi w rozumieniu dekretu niniejszego wynagrodzenie za jego czynności, po potrąceniu wydatków, związanych z pełnieniem urzędu. Do wydatków tych nie wlicza się podatku dochodowego i opłaty na Fundusz Pracy.

Art. 4. W art. 24 prawa o notariacie z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 609) skreśla się § 2 i oznaczenie § 1.

Art. 5. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrom Skarbu i Sprawiedliwości.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

527.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 września 1936 r.

o ustaleniu nadzwyczajnego wykazu imiennego nieruchomości podlegających przymusowemu wykupowi.

Na podstawie art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 września 1936 r. o ustaleniu nadzwyczajnego wykazu imiennego nieruchomości podlegających wykupowi przymusowemu (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 516) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustala się następujący nadzwyczajny wykaz imienny nieruchomości podlegających przymusowemu wykupowi:

w województwie warszawskim:

w powiecie kutnowskim:

1) 320 ha z nieruchomości Gnojno z przyległościami stanowiącej własność Adama-Mariana Zawadzkiego;

w powiecie łowickim:

2) 100 ha z nieruchomości Borówko z przyległościami stanowiącej własność Emilii Zmigrodzkiej;

w powiecie mławskim:

3) 200 ha z nieruchomości Zielona Mostowska stanowiącej własność Haliny i Józefiny-Ireny Bobrowskich;

w powiecie nieszawskim:

4) 380 ha z nieruchomości Płowce z przyległościami stanowiącej własność Jana-Włodzimierza Biesiekierskiego;

5) 220 ha z nieruchomości Ośno stanowiącej własność Mieczysława i Henryka Czaplinski, Stefani Tejlhaber, Heleny Kwiatkowej i Teodory Burstin;

w powiecie plockim:

6) 65 ha z nieruchomości Więclawice stanowiącej własność Adama-Tadeusza Kokoszyńskiego;

7) 140 ha z nieruchomości Kuchary-Krysk stanowiącej własność Heleny Radomyskiej i spadkobierców Antoniego Radomyskiego;

8) 160 ha z nieruchomości Słupca Mała stanowiącej własność Feliksy Gorzechowskiej;

w powiecie płońskim:

9) 635 ha z nieruchomości: Przybojewo i Goławino stanowiących własność Antoniego-Mieczysława Dębskiego;

w powiecie pułtuskim:

10) 300 ha z nieruchomości: Popowo z przyległościami i Janki A. B. C. D. E. F. G. stanowiących własność Leonarda Bobińskiego;

11) 120 ha z nieruchomości: Szlubowo, Słonczewo-Sędzimiry B i Modzele-Cichawy stanowiących własność Jana-Józefa i Bronisława-Władysława Sędzimirów;

12) 200 ha z nieruchomości Pobyłkowo-Trzepowo stanowiącej własność Karola Dłużewskiego;

w powiecie rypińskim:

13) 170 ha z nieruchomości: Zbójno A z przyległościami i Zbójno stanowiących własność Michała-Pankracego Dzierżanowskiego;

w powiecie skierniewickim:

14) 200 ha z nieruchomości Wola Pękoszewska stanowiącej własność Zygmunta - Jana - Franciszka i Andrzeja - Jana Górskich;

w powiecie sochaczewskim:

15) 210 ha z nieruchomości Seroki - Lisice stanowiącej własność Izasława Sroczyńskiego;

16) 75 ha z nieruchomości Braki z przyległościami stanowiącej własność Chaima i Rudli Foglów;

17) 345 ha z nieruchomości Kożuszki z przyległościami stanowiącej własność Zygmunta Donimirskiego;

w powiecie warszawskim:

18) 160 ha z nieruchomości Obory-Łyczyn stanowiącej własność Józefa Potulickiego;